

Al Mahmud

Rabindranath

O, za kakšen mrak gre?
Bengal se ne more pobrati iz otopelosti,
V tišini himničnih pesmi
Ni niti ptic na vejah,
Reke so postale žalostne, na opusteli zemlji
Poganjajo mušnice, nobenega zelenja.

Ne morem razumeti, kakšen navdih, Rabindranath,
Ti je prišepnil utopično vizijo, da bi se ponovno rodil
Kot drevo v Bangladešu?
Oropan dreves in rek teče čas brez rož,
Ni več ponovnega rojevanja, vse se je obrnilo proti življenju.

Prosim, poslušaj me Rabindranath, tudi če vse
Tvoje pesmi posadim v zemljo
In jih dan in noč zalivam,
Sem prepričan, da ne bo pognal niti listek.
Tagore, tvoj Bangladeš je gol!

Zapihal je nezvesti veter, besede so izgubile vero,
Le par ptic sedi na drevesu *banyan*,
Prestrašeno čivkajo v glasbenih poltonih
Petindvajsetga, na dan Baishakh, ni ne glasu ne dežja.